

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่น่าวิเคราะห์นี้ ได้มาจากการตอบแบบสอบถามของครูที่สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๑๔๔ คน และผู้ปกครองของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๒๐๔ คน ผลการคำนวณหาค่าร้อยละ ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่า t แยกเสนอความคิดเห็นออกเป็น ๔ ส่วน

ส่วนที่ ๑ แสดงจำนวนร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ ๑,๒

ส่วนที่ ๒ เสนอผลความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง เกี่ยวกับสภาพของการบ้านในปัจจุบัน แต่ละข้อในรูปของร้อยละ ดังตารางที่ ๓ - ๔๒

ส่วนที่ ๓ เสนอผลการเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง ต่อการให้การบ้านนักเรียน โดยการทดสอบค่า t ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ และ .๐๑ ดังตารางที่ ๔๓ และ เสนอผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูของโรงเรียนทั้ง ๔ สังกัด และผู้ปกครองของโรงเรียนทั้ง ๕ สังกัด ในเรื่องความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง ต่อการให้การบ้าน ๔ ด้าน ดังตารางที่ ๔๔ - ๕๓

ส่วนที่ ๔ เป็นการสรุปรวบรวมเรียงลำดับความคิดเห็น ปัญหา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบ้าน และอื่น ๆ

จำนวนครูและผู้ปกครองได้แยกละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ ๑,๒ ดังนี้

ตารางที่ ๑ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครู จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

สังกัดโรงเรียน	จำนวน ที่ส่งแบบ สอบถาม	จำนวนที่ ได้รับ	คิดเป็น ร้อยละ
สามัญศึกษา	๑๒	๑๒	๑๐๐
สำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร	๗๘	๗๘	๑๐๐
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	๑๐๘	๔๔	๔๑.๖๗
ทบวงมหาวิทยาลัย	๖	๖	๑๐๐
รวม	๒๐๔	๑๔๐	๔๕.๕๘

ตารางที่ ๒ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ปกครอง จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

สังกัดโรงเรียน	จำนวน ที่ส่งแบบ สอบถาม	จำนวนที่ ได้รับ	คิดเป็น ร้อยละ
สามัญศึกษา	๑๒	๑๒	๑๐๐
สำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร	๗๘	๗๘	๑๐๐
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	๑๐๘	๑๐๘	๑๐๐
ทบวงมหาวิทยาลัย	๖	๖	๑๐๐
รวม	๒๐๔	๒๐๔	๑๐๐

ตารางที่ ๓ การให้การบ้านนักเรียนของครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

สังกัด โรงเรียน	ให้การบ้าน ทุกวัน		ให้การบ้าน เป็นครั้งคราว		ไม่ให้ การบ้าน		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๑๑	๔๑.๖๗	๑	๘.๓๓	๐	๐	๑๒
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๖๐	๗๖.๘๒	๑๗	๒๑.๗๘	๑	๑.๒๘	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๗๔	๗๔.๗๖	๒๓	๒๓.๒๓	๑	๑.๐๑	๙๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๑	๑๖.๖๗	๔	๘๓.๓๓	๐	๐	๖
รวม	๑๔๗		๔๖		๒		

จากตารางที่ ๓ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมากให้การบ้านแก่นักเรียนทุกวัน ยกเว้นครูในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งให้การบ้านเป็นครั้งคราว

ตารางที่ ๔ เหตุผลในการให้การบ้านของครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

เหตุผลในการให้การบ้าน สังกัด โรงเรียน	ให้นักเรียน มีงานทำ		เก็บคะแนนไว้รวม กับคะแนนสอบ		ตรวจสอบความ เข้าใจของนักเรียน		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๐	๐	๐	๐	๑๒	๑๐๐	๑๒
สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร	๑	๑.๒๘	๑	๑.๒๘	๗๖	๘๗.๔๔	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๓	๓.๐๓	๐	๐	๘๖	๘๖.๘๗	๘๙
ทบวงมหาวิทยาลัย	๒	๓๓.๓๓	๐	๐	๔	๖๖.๖๗	๖
รวม	๖		๑		๑๘๘		

จากตารางที่ ๔ แสดงว่า เหตุผลในการให้การบ้านของครูส่วนมากคือ เพื่อตรวจสอบ
ความเข้าใจของนักเรียน

ตารางที่ ๕ การปฏิบัติตนก่อนให้การบ้านของครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

การปฏิบัติตนก่อนให้ การบ้าน	วางแผนล่วงหน้า		วางแผนเป็น ครั้งคราว		วางแผนเมื่อ สอนจบบทเรียน		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๕	๔๑.๖๗	๕	๔๑.๖๗	๒	๑๖.๖๗	๑๒
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๑๔	๑๗.๕๕	๑๔	๒๔.๓๖	๔๕	๕๗.๖๔	๗๔
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษา เอกชน	๔๐	๔๐.๔๐	๒๑	๒๑.๒๑	๓๘	๓๘.๓๘	๙๙
ทบวงมหาวิทยาลัย	๒	๓๓.๓๓	๒	๓๓.๓๓	๒	๓๓.๓๓	๖
รวม	๖๑		๔๗		๘๗		

จากตารางที่ ๕ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมากกำหนดว่าจะให้การบ้านอะไร เป็นจำนวนเท่าใดตามความเหมาะสม หลังจากสอนจบบทเรียนแล้ว

ตารางที่ ๖ ความสม่ำเสมอของการให้กำรบ้านของครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

สังกัด โรงเรียน	ให้กำรบ้าน อย่างสม่ำเสมอ		ให้เฉพาะบทเรียนที่ ควรมีฝึกฝนเป็นพิเศษ		ไม่จำเป็นต้องให้ กำรบ้าน		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๑๒	๑๐๐	๐	๐	๐	๐	๑๒
สำนักกำรศึกษา กรุงเทพมหานคร	๔๔	๖๒.๘๒	๒๕	๓๒.๐๕	๔	๕.๑๓	๗๓
สำนักงานคณะกรรมการ กำรศึกษา เอกชน	๖๔	๖๔.๖๔	๒๔	๒๔.๒๔	๖	๖.๐๖	๙๔
ทบวงมหาวิทยาลัย	๒	๓๓.๓๓	๓	๕๐.๐๐	๑	๑๖.๖๗	๖
รวม	๑๒๗		๕๗		๑๑		

จากตารางที่ ๖ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมากให้กำรบ้านนักเรียนสม่ำเสมอ นอกจากครูในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ที่ให้กำรบ้านเฉพาะบทเรียนที่ควรมีฝึกเป็นพิเศษ

ตารางที่ ๗ หลักในการให้การบ้านของครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

สังกัด โรงเรียน	ให้การบ้านอย่าง เดียวกันและเท่า กันทั้งห้องเรียน		ให้การบ้านเฉพาะ นักเรียนบางคน ที่ต้องฝึกฝน		ให้การบ้านตาม ความสามารถ ของนักเรียน		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๔	๗๕.๐๐	๐	๐	๓	๒๕.๐๐	๑๒
สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร	๕๔	๗๕.๓๖	๐	๐	๒๐	๒๕.๖๔	๗๔
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๗๖	๗๖.๗๗	๓	๓.๐๓	๒๐	๒๐.๒๐	๙๙
ทบวงมหาวิทยาลัย	๒	๓๓.๓๓	๐	๐	๔	๖๖.๖๗	๖
รวม	๑๔๕		๓		๔๗		

จากตารางที่ ๗ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมากให้การบ้านนักเรียนอย่างเดียวกัน และเท่ากันทั้งห้องเรียน นอกจากครูในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่ส่วนใหญ่จะให้การบ้านตามความสามารถของนักเรียน

ตารางที่ ๘ ปริมาณของการให้การบ้านในแต่ละครั้ง ของครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัด
โรงเรียน

ปริมาณของการให้ การบ้าน สังกัด โรงเรียน	ให้การบ้านทุกวิชา ที่ทานสอน		ให้การบ้านเฉพาะ วิชาที่ต้องฝึกฝน		มีปริมาณไม่แน่นอน ตามความเหมาะสม		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๑	๘.๓๓	๕	๔๑.๖๗	๖	๕๐.๐๐	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๗	๘.๘๗	๓๒	๔๑.๐๓	๓๕	๕๐.๐๐	๗๔
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๕	๘.๐๕	๓๕	๓๕.๓๕	๕๑	๕๑.๕๑	๙๑
ทบวงมหาวิทยาลัย	๐	๐	๐	๐	๖	๑๐๐	๖
รวม	๑๓		๗๒		๑๐๒		

จากตารางที่ ๘ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมาก พิจารณาปริมาณของการให้
การบ้านในแต่ละครั้ง ตามความเหมาะสมของแต่ละวัน

ตารางที่ ๔ การบ้านของวิชาที่นักเรียนได้รับมากที่สุด ในแต่ละสัปดาห์ ตามความเห็นของครูใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

การบ้านของวิชาที่นักเรียนได้รับมากที่สุด สังกัดโรงเรียน	คณิตศาสตร์		ภาษาไทย		อื่น ๆ		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๑๒	๑๐๐	๐	๐	๐	๐	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๗๓	๕๓.๕๔	๔	๕.๑๓	๑	๑.๒๘	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	๔๑	๔๑.๕๒	๔	๔.๐๔	๔	๔.๐๔	๔๙
ทบวงมหาวิทยาลัย	๖	๑๐๐	๐	๐	๐	๐	๖
รวม	๑๘๒		๘		๕		

จากตารางที่ ๔ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมาก ให้การบ้านวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุดในแต่ละสัปดาห์ ส่วนวิชาอื่น ๆ ที่ครูส่วนน้อยระบุว่า นักเรียนได้รับการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ และหัตถศึกษา มากที่สุดตามลำดับ

ตารางที่ ๑๐ การบ้านของวิชาที่นักเรียนได้รับน้อยที่สุด ตามความเห็นของครูในกรุงเทพมหานคร
จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

สังกัด โรงเรียน	การบ้านของวิชาที่ นักเรียนได้รับ น้อยที่สุด		วิทยาศาสตร์		สังคมศึกษา		อื่น ๆ		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%			
สามัญศึกษา	๓	๒๕.๐๐	๓	๒๕.๐๐	๖	๕๐.๐๐		๑๒	
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๑๖	๒๐.๕๑	๒๗	๓๔.๖๒	๓๕	๔๔.๘๗		๗๘	
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๗	๗.๐๗	๓๖	๓๖.๓๖	๕๖	๕๖.๕๗		๙๙	
ทบวงมหาวิทยาลัย	๑	๑๖.๖๗	๒	๓๓.๓๓	๓	๕๐.๐๐		๖	
รวม	๒๗		๖๘		๑๐๐				

จากตารางที่ ๑๐ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมากให้การบ้านวิชาอื่น ๆ นอกเหนือจากวิชาวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษา น้อยที่สุด ซึ่งได้แก่วิชา ศิลปศึกษา และสุขศึกษา

ตารางที่ ๑๑ วิธีการให้การบ้านนักเรียนของครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

สังกัด โรงเรียน	วิธีการให้ การบ้าน นักเรียน		เขียนบน กระดาน		พิมพ์เอกสาร แจก		ทำทั้ง สองอย่าง		อื่น ๆ		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%			
สามัญศึกษา	๕	๕๑.๖๗	๐	๐	๕	๕๑.๖๗	๒	๑๖.๖๗	๑๒		
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๕๔	๕๖.๕๑	๐	๐	๒๔	๓๐.๗๗	๑๐	๑๒.๘๒	๗๘		
สำนักงานคณะ กรรมการการ ศึกษา เอกชน	๕๖	๕๖.๕๗	๑	๑.๐๑	๒๔	๒๔.๒๔	๑๘	๑๘.๑๘	๕๔		
ทบวงมหาวิทยาลัย	๑	๑๖.๖๗	๐	๐	๕	๖๖.๖๗	๑	๑๖.๖๗	๖		
รวม	๑๐๖		๑		๕๗		๓๑		๑๐๖		

จากตารางที่ ๑๑ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมากให้การบ้านนักเรียนโดยการเขียนบนกระดาน แล้วให้นักเรียนลอกลงในสมุด ครูเกือบทั้งหมดไม่ได้ให้การบ้านโดยการพิมพ์เอกสารแจก ส่วนวิธีอื่น ๆ ที่ครูใช้ได้แก่สั่งการบ้านนักเรียนปากเปล่าให้นักเรียนทำในแบบฝึกหัด ทำแบบท และบอกให้นักเรียนจด

ตารางที่ ๑๒ การปฏิบัติของครูในกรุงเทพมหานครจำแนกตามสังกัดโรงเรียนเมื่อให้การบ้าน

สังกัด โรงเรียน	อธิบาย		ไม่อธิบาย		อธิบายเป็น ครั้งคราว		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๓	๒๕.๐๐	๐	๐	๙	๗๕.๐๐	๑๒
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๒๙	๓๗.๑๘	๔	๕.๑๓	๔๕	๕๗.๖๙	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษา เอกชน	๕๑	๕๑.๕๑	๒	๒.๐๒	๔๖	๔๖.๕๖	๙๙
ทบวงมหาวิทยาลัย	๒	๓๓.๓๓	๐	๐	๔	๖๖.๖๗	๖
รวม	๘๕		๖		๑๐๔		

จากตารางที่ ๑๒ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมากอธิบายการบ้านเป็นครั้ง
คราว นอกจากครูในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน ซึ่งส่วนมากอธิบายการบ้าน
ก่อนทุกครั้ง

ตารางที่ ๑๓ วิธีการตรวจการบ้านของครูในกรุงเทพมหานครจำแนกตามสังกัดโรงเรียน

วิธีการตรวจการบ้าน สังกัดโรงเรียน	ตรวจเอง ทุกครั้ง		นักเรียนเปลี่ยน กันตรวจ		ให้นักเรียนเก่ง ช่วยตรวจ		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๑๑	๙๑.๖๗	๑	๘.๓๓	๐	๐	๑๒
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๗๖	๙๗.๔๔	๒	๒.๕๖	๐	๐	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๙๒	๙๒.๙๓	๗	๗.๐๗	๐	๐	๙๙
ทบวงมหาวิทยาลัย	๕	๘๓.๓๓	๑	๑๖.๖๗	๐	๐	๖
รวม	๑๘๔		๑๑		๐		

จากตารางที่ ๑๓ แสดงว่าครูในกรุงเทพมหานครส่วนมาก เป็นผู้ตรวจการบ้านเองทุกครั้ง
ไม่มีครูคนใดที่เลือกนักเรียนเก่งให้ช่วยตรวจการบ้าน

ตารางที่ ๑๔ ช่วงเวลาที่ใช้ตรวจการบ้านของครูในกรุงเทพมหานครจำแนกตามสังกัดโรงเรียน

สังกัด โรงเรียน	ตรวจที่ โรงเรียน		ตรวจที่บ้าน		อื่น ๆ		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๑๒	๑๐๐	๐	๐	๐	๐	๑๒
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๗๒	๙๒.๓๑	๐	๐	๖	๗.๖๙	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษา เอกชน	๙๑	๙๑.๙๒	๐	๐	๘	๘.๐๘	๙๙
ทบวงมหาวิทยาลัย	๖	๑๐๐	๐	๐	๐	๐	๖
รวม	๑๘๑		๐		๑๔		

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมาก ใช้ช่วงเวลาดตรวจการบ้านที่โรงเรียน

ตารางที่ ๑๕ ความเห็นเกี่ยวกับการตรวจการบ้านของครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัด
โรงเรียน

ความเห็นเกี่ยวกับการตรวจการบ้าน สังกัด โรงเรียน	เป็นสิ่งจำเป็น		เสียเวลา		เป็นภาระ		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๑๒	๑๐๐	๐	๐	๐	๐	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๗๔	๙๖.๑๕	๑	๑.๒๘	๒	๒.๕๖	๗๗
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษา เอกชน	๔๓	๙๓.๙๔	๐	๐	๖	๖.๐๖	๔๙
ทบวงมหาวิทยาลัย	๕	๘๓.๓๓	๐	๐	๑	๑๖.๖๗	๖
รวม	๑๘๕		๑		๙		

จากตารางที่ ๑๕ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมากมีความเห็นว่า การตรวจการบ้านเป็นสิ่งจำเป็น มีเพียงส่วนน้อยที่เห็นว่า การตรวจการบ้านเป็นภาระหนักและเสียเวลา

ตารางที่ ๑๖ ปัญหาเกี่ยวกับการตรวจการบ้านของครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัด
โรงเรียน

ปัญหาเกี่ยวกับการ ตรวจการ บ้าน สังกัด โรงเรียน	ตรวจไม่ทัน		ตรวจผิด		อื่น ๆ		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๗	๕๘.๓๓	๐	๐	๕	๕๑.๖๗	๑๒
สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร	๕๒	๕๓.๘๕	๔	๑๑.๕๕	๒๗	๓๕.๖๒	๘๓
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๕๔	๕๔.๕๕	๑๔	๑๔.๑๔	๓๑	๓๑.๓๑	๙๙
ทบวงมหาวิทยาลัย	๔	๖๖.๖๗	๑	๑๖.๖๗	๑	๑๖.๖๗	๖
รวม	๑๐๗		๒๔		๖๔		

จากตารางที่ ๑๖ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมาก มีปัญหาเกี่ยวกับการตรวจการบ้าน คือตรวจการบ้านไม่ทัน ส่วนปัญหาอื่น ๆ ที่เป็นปัญหารองลงมานั้น ส่วนมากคือปัญหาที่นักเรียนทำผิด ต้องเรียกมาแก้ที่ผิดทีละคน ทำให้เสียเวลา นักเรียนส่งการบ้านไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด ทำให้การตรวจงานล่าช้า การเขียนของนักเรียนอ่านยาก ส่วนที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือการตรวจการบ้านผิดพลาด

ตารางที่ ๑๗ ปัญหาของครูในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการตรวจการบ้านนักเรียน จำแนกตาม
สังกัดโรงเรียน

ปัญหาการ ตรวจการ บ้าน สังกัด โรงเรียน	นักเรียนไม่ ส่งการบ้าน		ผู้ปกครอง ช่วยทำการบ้าน		นักเรียนลอก งานจากเพื่อน		นักเรียนทำ งานไม่ เรียบร้อย		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๕	๔๑.๖๗	๑	๘.๓๓	๐	๐	๖	๕๐.๐๐	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๔๗	๖๐.๒๖	๒	๒.๕๖	๑๒	๑๕.๓๘	๑๗	๒๑.๗๕	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษา เอกชน	๒๕	๒๕.๒๕	๗	๗.๐๗	๑๗	๑๗.๑๗	๕๐	๕๐.๕๑	๙๙
ทบวงมหาวิทยาลัย	๒	๓๓.๓๓	๐	๐	๑	๑๖.๖๗	๓	๕๐.๐๐	๖
รวม	๗๙		๑๐		๓๐		๗๖		

จากตารางที่ ๑๗ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมากมีปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน

ไม่ส่งการบ้าน

ตารางที่ ๑๔ สาเหตุของปัญหาที่นักเรียนไม่ส่งการบ้านตามความเห็นของครู ในกรุงเทพมหานคร
จำแนกตามสังกัด

สาเหตุที่นักเรียน ไม่ส่งการบ้าน	ไม่เข้าใจ การบ้าน		ไม่มีความ รับผิดชอบ		ทำไม่ทัน		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สังกัด โรงเรียน							
สามัญศึกษา	๒	๑๖.๖๗	๘	๖๖.๖๗	๒	๑๖.๖๗	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๑๑	๑๔.๑๐	๖๕	๘๓.๓๓	๒	๒.๕๖	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษา เอกชน	๘	๘.๐๘	๘๗	๘๗.๘๘	๔	๔.๐๔	๙๙
ทบวงมหาวิทยาลัย	๒	๓๓.๓๓	๔	๖๖.๖๗	๐	๐	๖
รวม	๒๓		๑๖๔		๘		

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมากมีความเห็นว่า สาเหตุที่
นักเรียนไม่ส่งการบ้านตามกำหนดนั้น เนื่องจากนักเรียนขาดความรับผิดชอบ รองลงมาคือไม่เข้าใจ
การบ้าน และทำการบ้านไม่ทันตามกำหนด

ตารางที่ ๑๔ การปฏิบัติตนของครูในกรุงเทพมหานคร เมื่อนักเรียนไม่ส่งการบ้านโดยจำแนกตาม
สังกัดโรงเรียน

การปฏิบัติตนของครู เมื่อนักเรียน ไม่ส่งการ บ้าน สังกัด โรงเรียน	ลงโทษทุกครั้ง		ลงโทษเป็น บางครั้ง		ไม่ลงโทษ		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๐	๐	๑๒	๑๐๐	๐	๐	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๑๐	๑๒.๘๒	๖๘	๘๗.๑๘	๐	๐	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๑๔	๑๕.๑๕	๘๔	๘๔.๘๕	๑	๑.๐๑	๙๙
ทบวงมหาวิทยาลัย	๑	๑๖.๖๗	๕	๖๖.๖๖	๑	๑๖.๖๗	๖
รวม	๒๕		๑๖๘		๒		

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมาก จะใช้วิธีการลงโทษเป็น
บางครั้ง เมื่อนักเรียนไม่ส่งการบ้าน โดยพิจารณาจากเหตุผลของการไม่ส่งการบ้าน มีครูเป็นส่วนน้อย
ที่ไม่ลงโทษนักเรียน เมื่อไม่ทำการบ้าน

ตารางที่ ๒๐ บทบาทของผู้ปกครองในการทำการบ้านของนักเรียน ตามการสังเกตของครูใน
กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัด

สังกัด โรงเรียน	บทบาทของผู้ปกครอง ตามการ สังเกตของ ครู		ผู้ปกครอง ช่วยทำ		ผู้ปกครอง ดูแลให้ทำ		ผู้ปกครอง ไม่มีบทบาท		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%			
สามัญศึกษา	๑	๘.๓๓	๖	๕๐.๐๐	๕	๔๑.๖๗	๑๒		
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๖	๗.๖๘	๑๑	๑๔.๑๐	๖๑	๗๘.๒๑	๗๘		
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๗	๗.๐๗	๕๘	๕๘.๕๘	๓๔	๓๔.๓๔	๙๙		
ทบวงมหาวิทยาลัย	๐	๐	๕	๘๓.๓๓	๑	๑๖.๖๗	๖		
รวม	๑๔		๘๐		๑๐๑		๑๙๕		

จากตารางที่ ๒๐ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมาก มีความเห็นว่าผู้ปกครอง
ส่วนใหญ่ ไม่มีบทบาทในการดูแลให้นักเรียนทำการบ้าน

ตารางที่ ๒๑. ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการให้ที่บ้าน จากการสัปดาห์ของครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

สังกัด โรงเรียน	ความคิดเห็นของผู้ ปกครองต่อการ ให้ที่บ้าน		การบ้าน มากเกินไป		การบ้านพอ เหมาะสมแล้ว		การบ้าน น้อยเกินไป		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%			
สามัญศึกษา	๓	๒๕	๔	๗๔	๐	๐	๑๒		
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๑๑	๑๔.๑๐	๕๑	๖๔.๓๘	๑๖	๒๐.๕๑	๗๘		
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษา เอกชน	๑๒	๑๒.๑๒	๗๖	๗๖.๗๗	๑๑	๑๑.๑๑	๙๙		
ทบวงมหาวิทยาลัย	๐	๐	๖	๑๐๐	๐	๐	๖		
รวม	๒๖		๑๔๒		๒๗				

จากตารางที่ ๒๑ แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองส่วนมาก คิดว่าครูในกรุงเทพมหานครให้ที่บ้านเหมาะสมแล้ว เป็นส่วนใหญ่ ผู้ปกครองเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่คิดว่าครูให้ที่บ้านนักเรียนมากเกินไป

ตารางที่ ๒๒ ความต้องการของครูในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัดต้อบบาทของผู้ปกครอง
ในการทำการบ้านของนักเรียน

สังกัด โรงเรียน	ดูแลนักเรียน ทำการบ้าน		ไม่จำเป็นต้อง ช่วยเหลือ		อธิบายจน เข้าใจ		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๑๐	๘๓.๓๓	๑	๘.๓๓	๑	๘.๓๓	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๖๖	๘๔.๖๒	๔	๕.๑๓	๘	๑๐.๒๖	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๘๒	๘๒.๘๓	๓	๓.๐๓	๔	๔.๐๔	๘๙
ทบวงมหาวิทยาลัย	๖	๑๐๐.๐๐	๐	๐	๐	๐	๖
รวม	๑๗๔		๘		๑๓		

จากตารางที่ ๒๒ แสดงว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนมาก ต้องการให้ผู้ปกครองมีบทบาท
ในการทำการบ้านของนักเรียนคือ ช่วยดูแลนักเรียนให้ทำการบ้านตามที่นักเรียนได้รับมอบหมาย

ตารางที่ ๒๓ การได้รับการบ้านของนักเรียน จากการสังเกตของผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่ใน
โรงเรียนกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัด

การได้รับการบ้าน สังกัด โรงเรียน	ได้รับการบ้าน ทุกวัน		ได้รับการบ้าน เป็นบางวัน		ไม่ได้รับการบ้าน		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๑๒	๑๐๐	๐	๐	๐	๐	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๖๗	๘๕.๕	๑๑	๑๔.๑	๐	๐	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๕๔	๘๗.๐๔	๑๓	๑๒.๐๔	๑	๐.๙๓	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๓	๕๐.๐๐	๓	๕๐.๐๐	๐	๐	๖
รวม	๑๓๖		๒๗		๑		

จากตารางที่ ๒๓ แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานครส่วนมากพบว่า นักเรียนในปกครองได้รับการบ้านทุกวัน สำหรับผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จำนวนเท่ากัน ระบุว่านักเรียนได้รับการบ้านทุกวัน และได้รับการบ้านเป็นบางวัน

ตารางที่ ๒๔ ความคิดเห็นของผู้ปกครอง เกี่ยวกับความสม่ำเสมอของการให้กำรบ้านของครู

สังกัด โรงเรียน	ความสม่ำเสมอของ การให้กำรบ้าน		ให้กำรบ้านอย่าง สม่ำเสมอ		ให้กำรบ้าน เป็นบางครั้ง		ไม่เคยให้ กำรบ้าน		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%			
สามัญศึกษา	๑๐	๘๓.๓๓	๒	๑๖.๖๗	๐	๐	๑๒		
สำนักกำรศึกษา กรุงเทพมหานคร	๕๖	๗๑.๗๙	๒๒	๒๘.๒๑	๐	๐	๗๘		
สำนักงานคณะกรรมการ กำรศึกษาเอกชน	๙๗	๘๙.๘๑	๑๑	๑๐.๑๙	๐	๐	๑๐๘		
ทบวงมหาวิทยาลัย	๕	๘๓.๓๓	๑	๑๖.๖๗	๐	๐	๖		
รวม	๑๖๘		๓๖		๐				

จากตารางที่ ๒๔ แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานครส่วน
มาก มีความคิดเห็นว่ ครูควรให้กำรบ้านนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ตารางที่ ๒๕ ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัด
โรงเรียน เกี่ยวกับปริมาณของการบ้าน

ปริมาณของการบ้าน สังกัด โรงเรียน	การบ้าน มากเกินไป		การบ้าน เหมาะสมแล้ว		การบ้าน น้อยเกินไป		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๐	๐	๙	๗๕.๐๐	๓	๒๕.๐	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๒	๒.๕๖	๖๕	๘๓.๓๓	๑๑	๑๔.๑๐	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษา เอกชน	๖	๕.๕๖	๔๗	๘๘.๘๑	๕	๔.๖๓	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๑	๑๖.๖๗	๕	๘๓.๓๓	๐	๐	๖
รวม	๙		๑๓๖		๑๙		

จากตารางที่ ๒๕ แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร
ส่วนมากมีความคิดเห็นว่า ตามสภาพการให้การบ้านในปัจจุบัน นักเรียนมีการบ้านเหมาะสมแล้ว

ตารางที่ ๒๖ ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัด
โรงเรียน เกี่ยวกับความยากง่ายของการบ้าน

ความคิดเห็นของ การบ้าน สังกัด โรงเรียน	การบ้าน ยากเกินไป		การบ้านมี ความเหมาะสม นักเรียนทำได้		การบ้าน ง่ายเกินไป		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๑	๘.๓๓	๑๐	๘๓.๓๓	๑	๘.๓๓	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๖	๗.๖๙	๗๒	๙๒.๓๑	๐	๐	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๗	๖.๔๘	๑๐๑	๘๓.๕๒	๐	๐	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๑	๑๖.๖๗	๕	๘๓.๓๓	๐	๐	๖
รวม	๑๕		๑๘๘		๑		

จากตารางที่ ๒๖ แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานครส่วน
มาก มีความคิดเห็นว่า การบ้านที่ครูให้นั้นส่วนใหญ่มีความเหมาะสม นักเรียนสามารถทำได้

ตารางที่ ๒๗ บทบาทของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานครจำแนกตามสังกัดโรงเรียนต่อกรบ้านของนักเรียน

สังกัดโรงเรียน	ช่วยเหลือนักเรียนทำการบ้าน		ดูแลนักเรียนทำการบ้าน		นักเรียนช่วยเหลือตนเอง		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๓	๒๕.๐	๕	๔๑.๖๗	๔	๓๓.๓๓	๑๒
สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร	๒๔	๓๐.๗๗	๒๗	๓๔.๖๒	๒๗	๓๔.๖๒	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	๔๕	๔๑.๖๗	๔๒	๓๘.๘๔	๒๑	๑๙.๔๔	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๒	๓๓.๓๓	๑	๑๖.๖๗	๓	๕๐.๐๐	๖
รวม	๗๔		๗๕		๕๕		

ตารางที่ ๒๗ แสดงว่า ผู้ปกครองของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานครส่วนมาก ดูแลนักเรียนทำการบ้าน

ตารางที่ ๒๘ วิธีที่ผู้ปกครองติดตามการเรียนของนักเรียน จำแนกตามสังกัดโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร

วิธีที่ผู้ปกครองติดตามการเรียนของนักเรียน สังกัดโรงเรียน	ตรวจการบ้านนักเรียนทุกวัน		ช่วยทบทวนบทเรียนเฉพาะตอนสอบ		นักเรียนรับผิดชอบตนเอง		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๔	๗๕.๐	๑	๘.๓๓	๒	๑๖.๖๗	๑๒
สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร	๕๑	๖๕.๓๘	๔	๑๑.๕๔	๑๘	๒๓.๐๘	๗๔
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	๖๔	๖๓.๘๔	๑๕	๑๓.๘๔	๒๔	๒๒.๒๒	๑๐๔
ทบวงมหาวิทยาลัย	๔	๖๖.๖๗	๐	๐.๐	๒	๓๓.๓๓	๖
รวม	๑๓๓		๒๐		๔๖		

จากตารางที่ ๒๘ แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานครส่วนมากติดตามการเรียนของนักเรียน โดยการตรวจการบ้านของนักเรียนทุกวัน รองลงมาคือให้นักเรียนรับผิดชอบการเรียนของตนเอง และช่วยทบทวนบทเรียนเฉพาะตอนสอบ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๔ ความคิดเห็นของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัด เกี่ยวกับการทำการบ้านของนักเรียนตามรายงานของครู

สังกัด โรงเรียน	ทำทุกครั้ง		ทำเป็นบางครั้ง		ไม่ทำเลย		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๑๑	๙๑.๖๗	๑	๘.๓๓	๐	๐	๑๒
สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร	๖๕	๘๓.๓๓	๑๒	๑๕.๓๘	๑	๑.๒๘	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	๑๐๑	๙๓.๕๒	๗	๖.๔๘	๐	๐	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๖	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๖
รวม	๑๘๓		๒๐		๑		

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ส่วนมาก พบว่า จากรายงานของครูนั้น นักเรียนทำการบ้านทุกครั้ง

ตารางที่ ๓๐ ปัญหาในการช่วยเหลืองานบ้านของนักเรียนเกี่ยวกับการทำกรบ้านตามความเห็น
ของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานครจำแนกตามสังกัดโรงเรียน

สังกัด โรงเรียน	ปัญหาในการช่วย งานบ้าน		ไม่มีปัญหา นักเรียน ไม่ต้องช่วยงานบ้าน		นักเรียนสามารถ แบ่งเวลาได้		นักเรียนบกพร่อง งานบ้าน		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%			
สามัญศึกษา	๖	๕๐.๐๐	๕	๔๑.๖๗	๑	๘.๓๓	๑๒		
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๒๖	๓๓.๓๓	๕๐	๖๔.๑๐	๒	๒.๕๖	๗๘		
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๕๔	๕๓.๗๐	๕๐	๔๖.๓๐	๐	๐	๑๐๔		
ทบวงมหาวิทยาลัย	๔	๖๖.๖๗	๒	๓๓.๓๓	๐	๐	๖		
รวม	๘๔		๖๔		๕๖				

จากตารางที่ ๓๐ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองในกรุงเทพมหานครส่วนมากเห็นว่า

นักเรียนสามารถแบ่งเวลาทำได้ทั้งการบ้านและงานทางบ้าน ที่ได้รับมอบหมาย

ตารางที่ ๓๑ การใช้เวลาที่บ้านของนักเรียนตามความต้องการของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานคร
จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

สังกัด โรงเรียน	ทำการบ้าน ทบทวน ฝึกฝน		ทำการบ้าน ช่วย งานบ้าน ฝึกฝน		พักผ่อน สนุกสนาน		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๖	๕๐.๐๐	๖	๕๐.๐๐	๐	๐	๑๒
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๓๑	๓๙.๗๙	๔๕	๕๗.๖๙	๒	๒.๕๖	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๗๗	๗๑.๓๐	๒๔	๒๒.๒๒	๗	๖.๔๘	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๔	๖๖.๖๗	๐	๐	๒	๓๓.๓๓	๖
รวม	๑๑๘		๗๕		๑๑		

จากตารางที่ ๓๑ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร
ส่วนมากต้องการให้นักเรียนใช้เวลาที่บ้านทำการบ้าน ทบทวนบทเรียน และฝึกฝน

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับการทำการบ้านของนักเรียน ตามการสังเกตของผู้ปกครอง
ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

ปัญหาเกี่ยวกับการทำ การบ้าน สังกัด โรงเรียน	ไม่เข้าใจการ บ้าน		ไม่มีเวลาเนื่องจาก เสียเวลาในการ เดินทาง		ไม่สนใจทำ การบ้าน		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๘	๖๖.๖๗	๒	๑๖.๖๗	๒	๑๖.๖๗	๑๒
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๖๓	๘๐.๗๗	๗	๘.๙๘	๘	๑๐.๒๖	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๘๘	๘๑.๘๘	๕	๘.๓๓	๑๑	๑๐.๘๙	๑๐๔
ทบวงมหาวิทยาลัย	๓	๕๐.๐๐	๑	๑๖.๖๗	๒	๓๓.๓๓	๖
รวม	๑๖๒		๑๙		๒๓		

จากตารางที่ ๓๒ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร
ส่วนมาก สังเกตเห็นว่า ปัญหาส่วนใหญ่ของนักเรียนในการทำการบ้านคือไม่เข้าใจการบ้าน

ตารางที่ ๓๓ ความรู้สึกของนักเรียนเมื่อทำการบ้าน จากการสังเกตของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

สังกัดโรงเรียน	ความรู้สึกของนักเรียนเมื่อทำการบ้าน		พอใจ		กังวลใจ		เบื่อหน่าย		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๖	๕๐.๐๐	๕	๔๑.๖๗	๑	๘.๓๓	๑๒		
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๓๔	๕๖.๐๐	๓๑	๓๙.๗๔	๘	๑๐.๒๖	๗๘		
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	๔๖	๔๒.๕๙	๕๓	๔๙.๐๗	๙	๘.๓๓	๑๐๘		
ทบวงมหาวิทยาลัย	๕	๘๓.๓๓	๑	๑๖.๖๗	๐	๐	๖		
รวม	๙๖		๙๐		๑๘				

จากตารางที่ ๓๓ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนรู้สึกพอใจเมื่อทำการบ้าน จากการสังเกตของผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานครส่วนมาก แต่สำหรับผู้ปกครองของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนส่วนมากสังเกตเห็นว่า เมื่อนักเรียนทำการบ้าน นักเรียนมีความรู้สึกกังวลใจ กว่าจะทำการบ้านผิด

ตารางที่ ๓๔ การช่วยดูแลการทำกรบ้านของนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัด

สังกัด โรงเรียน	เป็นภาระที่ เพิ่มขึ้น		เต็มใจช่วย		เป็นหน้าที่ของท่าน		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๐	๐	๖	๕๐.๐๐	๖	๕๐.๐๐	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๒	๒.๕๖	๒๘	๓๕.๕๐	๔๘	๖๑.๕๔	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๕	๔.๖๓	๔๑	๓๗.๕๖	๖๒	๕๗.๔๑	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๐	๐	๒	๓๓.๓๓	๔	๖๖.๖๗	๖
รวม	๗		๗๗		๑๒๐		

จากตารางที่ ๓๔ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ส่วนมากเห็นว่า การช่วยดูแลการทำกรบ้านของนักเรียน เป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของผู้ปกครอง แต่สำหรับผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจำนวนเท่ากัน ระบุว่าผู้ปกครองเต็มใจช่วยดูแลนักเรียนทำกรบ้าน และถือเป็นหน้าที่ด้วย

ตารางที่ ๓๕ การติดต่อกับครูเกี่ยวกับ เรื่องการบ้านของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานครจำแนกตาม
สังกัดโรงเรียน

การติดต่อกับครู สังกัด โรงเรียน	ติดต่อยุ่เสมอ		ติดต่อเป็นบางครั้ง		ไม่เคยติดต่อ		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๓	๒๕.๐๐	๔	๓๓.๓๓	๔	๔๑.๖๗	๑๑
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๘	๑๐.๒๖	๓๔	๔๕.๘๗	๓๕	๔๕.๘๗	๗๗
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๑๔	๑๒.๙๖	๖๒	๕๗.๔๑	๓๒	๒๙.๖๓	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๐	๐	๔	๖๖.๖๗	๒	๓๓.๓๓	๖
รวม	๒๕		๑๐๔		๗๔		

จากตารางที่ ๓๕ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร
ส่วนมาก ติดต่อกับครูเกี่ยวกับการบ้านเป็นบางครั้ง แต่มีผู้ปกครองจำนวนน้อยที่ติดต่อกับครูเกี่ยวกับ
เรื่องการบ้านอยู่เสมอ

ตารางที่ ๓๖ การร่วมมือของผู้ปกครองกับครู ในการช่วยกันแก้ไขปัญหา จำแนกตามสังกัดของ
โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร

การร่วมมือกับครู สังกัด โรงเรียน	ร่วมมือทุกครั้ง		ร่วมมือเป็นบางครั้ง		ไม่เคยร่วมมือ		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๓	๒๕.๐๐	๘	๖๖.๖๗	๑	๘.๓๓	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๒๘	๓๕.๙๐	๓๘	๔๘.๗๒	๑๒	๑๕.๓๘	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๔๒	๓๘.๘๙	๔๓	๓๙.๘๑	๒๓	๒๑.๓๐	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๒	๓๓.๓๓	๓	๕๐.๐๐	๑	๑๖.๖๗	๖
รวม	๗๕		๙๒		๓๗		

จากตารางที่ ๓๖ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร
ส่วนมาก ร่วมมือกับครูเป็นบางครั้งที่มีปัญหาที่ต้องแก้ไขอย่างรีบด่วน มีผู้ปกครองจำนวนน้อยที่ไม่เคย
ร่วมมือกับครู ในการช่วยกันแก้ไขปัญหา

ตารางที่ ๓๗ การทำโทษนักเรียนเกี่ยวกับการทำการบ้านของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสังกัดโรงเรียน

สังกัดโรงเรียน	ทำโทษทุกครั้ง		ไม่เคยทำโทษ		อื่น ๆ		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๑	๘.๓๓	๓	๒๕.๐๐	๘	๖๖.๖๗	๑๒
สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร	๓๑	๓๘.๗๕	๓๐	๓๘.๕๖	๑๗	๒๑.๗๕	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน	๕๐	๕๖.๓๐	๒๙	๒๖.๘๕	๒๙	๒๖.๘๕	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๒	๓๓.๓๓	๒	๓๓.๓๓	๒	๓๓.๓๓	๖
รวม	๘๔		๖๔		๕๖		

จากตารางที่ ๓๗ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานครส่วนมาก ทำโทษนักเรียนทุกครั้ง เมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน

ตารางที่ ๓๘ ความรับผิดชอบในการทำการบ้านตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานคร

สังกัด โรงเรียน	ความรับผิดชอบ ของครู		ความรับผิดชอบ ของนักเรียน		ความรับผิดชอบ ของผู้ปกครอง		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๐	๐	๒	๑๖.๖๗	๑๐	๘๓.๓๓	๑๒
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๕	๖.๕๑	๒๑	๒๖.๕๒	๕๖	๖๖.๖๗	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๒๒	๒๐.๓๗	๑๙	๑๗.๕๙	๖๗	๖๒.๐๔	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๑	๑๖.๖๗	๒	๓๓.๓๓	๓	๕๐.๐๐	๖
รวม	๒๘		๔๔		๑๓๖		

จากตารางที่ ๓๘ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานครส่วนมากมีความเห็นว่า การทำการบ้านของนักเรียนนั้น เป็นความรับผิดชอบของผู้ปกครองด้วย มีผู้ปกครองเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เห็นว่า การทำการบ้านของนักเรียน เป็นความรับผิดชอบของครู

ตารางที่ ๓๔ การปฏิบัติตนของผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนทำการบ้านไม่ได้ จำแนกตามสังกัดของ
โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร

การปฏิบัติตนของผู้ปกครองเมื่อนักเรียนทำการบ้านไม่ได้	พยายามอธิบายจนนักเรียนเข้าใจ		เขียนจดหมายบอกครูว่านักเรียนทำไม่ได้		ทำให้นักเรียน		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๑๒	๑๐๐.๐๐	๐	๐	๐	๐	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๗๖	๙๗.๕๕	๑	๑.๒๘	๑	๑.๒๘	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๑๐๔	๙๖.๓๐	๒	๑.๘๕	๒	๑.๘๕	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๕	๘๓.๓๓	๑	๑๖.๖๗	๐	๐	๖
รวม	๑๙๗		๔		๓		

จากตารางที่ ๓๔ แสดงให้เห็นว่า เมื่อนักเรียนทำการบ้านไม่ได้ ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานครส่วนมาก จะพยายามอธิบายจนนักเรียนเข้าใจ รองลงมาคือเขียนจดหมายบอกครูว่านักเรียนทำไม่ได้ และผู้ปกครองทำการบ้านให้นักเรียนเอง ตามลำดับ

ตารางที่ ๔๐ ลักษณะการทำการบ้านของนักเรียน จากการสังเกตของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานคร
จำแนกตามสังกัด

ลักษณะการทำการบ้าน สังกัด โรงเรียน	รับร้อนทำ		ทำอย่างรอบคอบ		ทำแล้วให้ ผู้ปกครองตรวจ		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๒	๑๖.๖๗	๑	๘.๓๓	๙	๗๕.๐๐	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๒๔	๓๐.๗๗	๒๑	๒๖.๙๒	๓๓	๔๒.๓๑	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๓๐	๒๗.๗๘	๒๑	๑๙.๔๔	๕๗	๕๒.๗๘	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๓	๕๐.๐๐	๒	๓๓.๓๓	๑	๑๖.๖๗	๖
รวม	๕๙		๔๕		๑๐๐		

จากตารางที่ ๔๐ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร
ส่วนมาก พบว่า เมื่อนักเรียนทำการบ้านเสร็จแล้ว นำมาให้ผู้ปกครองตรวจ แต่ผู้ปกครองของนัก
เรียนที่อยู่โรงเรียนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยส่วนมากพบว่า นักเรียนรับร้อนทำการบ้าน

ตารางที่ ๔๑ ความจำเป็นของการหาครูพิเศษมาอธิบายการบ้านนักเรียน ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานคร

ความจำเป็นของการหาครูพิเศษมาอธิบายการบ้าน สังกัดโรงเรียน	มีความจำเป็น อย่างยิ่ง		ไม่มีความ จำเป็น		อื่น ๆ		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๐	๐	๗	๕๘.๓๓	๕	๔๑.๖๗	๑๒
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๑๗	๒๑.๗๙	๕๔	๖๙.๒๓	๗	๘.๙๗	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๒๙	๒๖.๘๕	๖๑	๕๖.๕๘	๑๘	๑๖.๖๗	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๐	๐	๕	๘๓.๓๓	๑	๑๖.๖๗	๖
รวม	๔๖		๑๒๗		๓๑		

จากตารางที่ ๔๑ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ส่วนมากเห็นว่า ในการหาครูพิเศษมาอธิบายการบ้านนักเรียนนั้น ไม่มีความจำเป็นและผู้ปกครองจำนวนน้อยมีความคิดเห็นอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ มีความจำเป็นของการหาครูพิเศษมาอธิบายการบ้าน ในกรณีที่ผู้ปกครองไม่มีเวลา นักเรียนเรียนอ่อน และ ถ้านักเรียนเข้าใจดีแล้วก็ไม่จำเป็นต้องหาครูพิเศษมาอธิบายการบ้าน

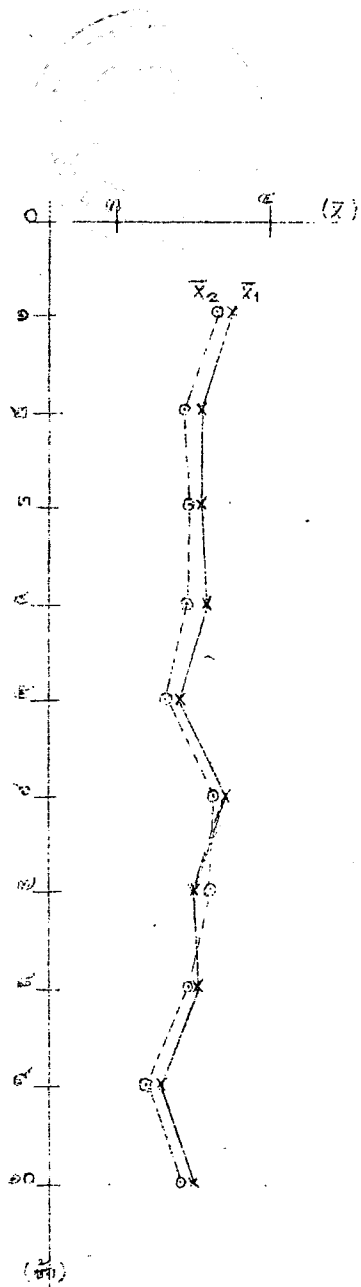
ตารางที่ ๔๒ ลักษณะของการบ้านที่นักเรียนได้รับตามการสังเกตของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานคร

สังกัด โรงเรียน	ลักษณะของการบ้าน ที่นักเรียนได้รับ		ฝึกฝนทบทวนบท เรียนที่เรียนแล้ว		ค้นคว้าเพิ่มเติม		ใช้เวลารวม		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
สามัญศึกษา	๑๒	๑๐๐.๐๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๒
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	๖๑	๗๘.๒๐	๑๒	๑๕.๓๘	๕	๖.๔๑	๕	๖.๔๑	๗๘
สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน	๔๔	๘๑.๖๗	๕	๙.๐๙	๕	๙.๐๙	๕	๙.๐๙	๑๐๘
ทบวงมหาวิทยาลัย	๕	๑๐๐.๐๐	๑	๒๐.๐๐	๑	๒๐.๐๐	๑	๒๐.๐๐	๖
รวม	๑๗๖		๑๘		๑๐		๑๐		

จากตารางที่ ๔๒ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร
ส่วนมาก สังเกตเห็นว่า ลักษณะของการบ้านที่นักเรียนได้รับส่วนใหญ่เป็นการบ้านเพื่อฝึกฝนและทบทวน
บทเรียนที่เรียนมาแล้ว

ตารางที่ ๔๓ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูต่อการให้ที่บ้านนักเรียนโดย
การทดสอบที

	N ₁ = ๒๐๔		N ₂ = ๑๕๕		t
	\bar{X}_1	SD ₁	\bar{X}_2	SD ₂	
๑. การบ้านเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียน	๓.๗๕	๐.๕๕	๓.๖๔	๐.๕๐	๒.๓๘ *
๒. นักเรียนควรมีการบ้านอย่างสม่ำเสมอทุกวัน	๓.๕๓	๐.๖๑	๓.๓๖	๐.๖๒	๒.๖๕ **
๓. นักเรียนควรรู้จักแบ่งเวลาในการทำการบ้านให้เหมาะสม	๓.๕๑	๐.๕๑	๓.๔๗	๐.๕๐	๐.๘๕
๔. การให้ที่บ้านควรคำนึงถึงเวลาและความสามารถของนักเรียนด้วย	๓.๖๐	๐.๕๖	๓.๐๕๕	๐.๕๗	๒.๗๐
๕. เวลาที่ใช้ในการทำการบ้านของนักเรียนในระดับประถมศึกษาไม่ควรเกิน ๓๐ นาที	๒.๘๑	๐.๘๑	๒.๘๐	๐.๗๗	๑.๓๕
๖. การบ้านเป็นการฝึกฝนเพื่อให้เด็กเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนดียิ่งขึ้น	๓.๗๕	๐.๕๖	๓.๖๕	๐.๕๒	๑.๘๑
๗. การทำการบ้านเป็นการทบทวนบทเรียนอย่างหนึ่ง	๓.๔๗	๐.๕๒	๓.๕๕	๐.๕๒	-๑.๖๐
๘. การบ้านช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนของตน	๓.๔๔	๐.๕๔	๓.๕๒	๐.๕๓	๐.๓๕
๙. การบ้านทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	๓.๒๑	๐.๗๐	๓.๑๗	๐.๖๓	๐.๔๗
๑๐. การบ้านทำให้ครูมีโอกาสรู้ว่านักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนมากน้อยเพียงใดและช่วยเหลือได้ทันเวลาที่	๓.๔๗	๐.๖๑	๓.๕๕	๐.๖๓	๐.๒๓

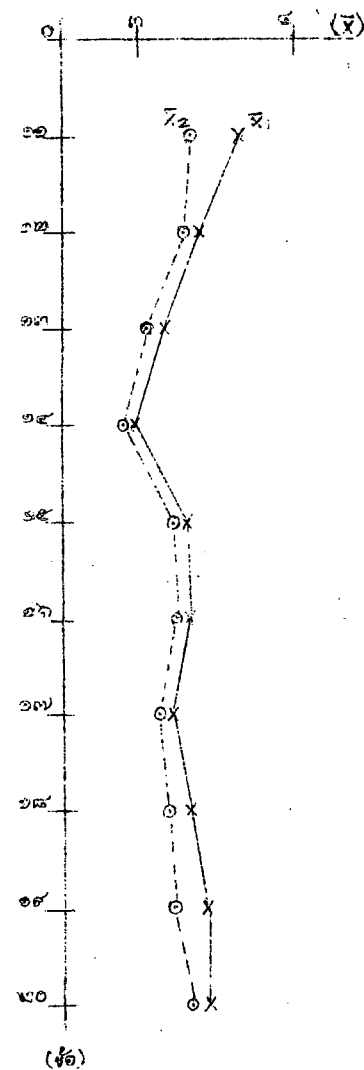

** P < .๐๑
* P < .๐๕

————— ความคิดเห็นของผู้ปกครอง
- - - - - ความคิดเห็นของครู

ตารางที่ ๔๓ (ต่อ) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูต่อการให้ที่บ้านนักเรียน
โดยการทดสอบที

	N ₁ = ๒๐๔		N ₂ = ๑๙๕		t
	\bar{X}_1	SD ₁	\bar{X}_2	SD ₂	
๑๑. การบ้านมีส่วนช่วยให้นักเรียนรู้สึกค้นหาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ	๓.๖๗	๐.๕๘	๓.๒๗	๐.๕๕	๑.๗๙
๑๒. การทำการบ้านช่วยให้นักเรียนรู้จักทำงานด้วยตนเอง	๓.๓๖	๐.๕๘	๓.๒๗	๐.๕๖	๑.๔๑
๑๓. การบ้านทำให้นักเรียนรู้จักบกพร่อง และแก้ปัญหาของตนเองได้	๓.๑๓	๐.๖๓	๓.๐๔	๐.๕๗	๑.๕๑
๑๔. นักเรียนมีการบ้านทำให้เป็นการหลีกเลี่ยงจากอันตรายในการเล่นชุนของนักเรียน	๒.๙๙	๐.๗๘	๒.๘๖	๐.๗๔	๑.๖๙
๑๕. การบ้านเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางความคิดของนักเรียน	๓.๓๐	๐.๖๐	๓.๒๘	๐.๕๙	๐.๔๐
๑๖. การบ้านเป็นสื่อกลางระหว่างบ้านกับโรงเรียน	๓.๓๒	๐.๖๕	๓.๒๘	๐.๖๑	๐.๗๔
๑๗. การบ้านช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน	๓.๒๑	๐.๖๕	๓.๑๔	๐.๕๖	๑.๑๒
๑๘. ผู้ปกครองมีโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียน ในขณะที่ช่วยดูแลนักเรียนทำการบ้าน	๓.๓๔	๐.๖๓	๓.๒๑	๐.๕๙	๒.๐๘ *
๑๙. การบ้านทำให้ผู้ปกครองทราบพัฒนาการทางการเรียนของนักเรียน	๓.๔๔	๐.๕๕	๓.๒๘	๐.๕๗	๒.๙๒ **
๒๐. การบ้านทำให้ครูและผู้ปกครองร่วมกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้	๓.๔๘	๐.๕๖	๓.๓๖	๐.๕๗	๒.๐๖ #

จากตารางที่ ๔๓ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองและครุมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้การบ้านในแต่ละเรื่องแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังต่อไปนี้ ความคิดเห็นในเรื่องที่ว่า การบ้านเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ผู้ปกครองและครุมีความคิดเห็นว่า นักเรียนควรมีการบ้านอย่างสม่ำเสมอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ผู้ปกครองและครุมีความคิดเห็นว่า การให้การบ้านควรคำนึงถึงเวลาและความสามารถของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ผู้ปกครองและครุมีความคิดเห็นในเรื่องที่ว่า ผู้ปกครองมีโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียน ในขณะที่ช่วยดูแลนักเรียนทำการบ้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ความคิดเห็นของผู้ปกครองและครุในเรื่อง การบ้านทำให้ผู้ปกครองทราบพัฒนาการทางการเรียนของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และความคิดเห็นของผู้ปกครองและครุที่ว่า การบ้านทำให้ครูและผู้ปกครองร่วมกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตารางเดียวกัน ความคิดเห็นของผู้ปกครองและครุต่อการให้การบ้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องต่อไปนี้ นักเรียนควรรู้จักแบ่งเวลาในการทำการบ้านให้เหมาะสม เวลาที่ใช้ในการทำการบ้านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ไม่ควรเกิน ๓๐ นาที การบ้านเป็นการฝึกฝนเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนดียิ่งขึ้น การทำการบ้านเป็นการทบทวนบทเรียนอย่างหนึ่ง การบ้านช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนของตน การบ้านทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น การบ้านทำให้ครุมีโอกาสรู้ว่า นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนมากน้อยเพียงใด และช่วยเหลือได้ทันทั่วทั้งที่ การบ้านมีส่วนช่วยให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ การทำการบ้านช่วยให้นักเรียนรู้จักทำงานด้วยตนเอง การบ้านทำให้นักเรียนรู้ข้อบกพร่อง และแก้ปัญหาคงของตนเองได้ นักเรียนมีการบ้านทำ เป็นการหลีกเลี่ยงจากอันตรายในการเล่นชุนของนักเรียน การบ้านเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางความคิดของนักเรียน การบ้านเป็นสื่อกลางระหว่างบ้านกับโรงเรียน และการบ้านช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน

ตารางที่ ๔๔ ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูทั้ง ๔ สังกัด
เกี่ยวกับหลักของการให้การบ้านโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งของ ความแปรปรวน	ชั้นแห่ง ความเป็นอิสระ (df)	ผลบวกกำลังสอง ของความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ค่าเฉลี่ยของ ผลต่างกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๓	๘.๓๖	๒.๗๗	๐.๘๐
ภายในกลุ่ม	๑๑๔	๖๔๗.๘๒	๓.๔๔	
รวม	๑๑๗	๖๕๖.๑๘		

จากตารางที่ ๔๔ แสดงว่า ความคิดเห็นของครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ
ประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนทั้ง ๔ สังกัด เกี่ยวกับหลักของการให้การบ้าน แตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($F_{.๐๕}$, df ๓, ๑๑๐ เท่ากับ ๒.๖๗)

ตารางที่ ๔๕ ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูทั้ง ๔ สังกัด
เกี่ยวกับประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยการวิเคราะห์ความ
แปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งของ ความแปรปรวน	ชั้นแห่ง ความเป็นอิสระ (df)	ผลบวกกำลังสอง ของความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ค่าเฉลี่ยของ ผลต่างกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๗.๓๓	๙.๑๑	๒.๒๓
ภายในกลุ่ม	๑๕๑	๗๘๐.๑๘	๕.๑๘	
รวม	๑๕๔	๘๐๗.๕๑		

จากตารางที่ ๔๕ แสดงว่าความคิดเห็นของครูในระดับประถมศึกษาปีที่ ๓ และประถม
ศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนทั้ง ๔ สังกัด เกี่ยวกับประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ (F .๐๕, df ๓, ๑๕๐ เท่ากับ ๒.๖๗)

ตารางที่ ๔๖ ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูทั้ง ๔ สังกัด
เกี่ยวกับประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับพัฒนาการด้านอื่น ๆ
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งของ ความแปรปรวน	ชั้นแห่ง ความเป็นอิสระ (df)	ผลบวกกำลังสอง ของความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ค่าเฉลี่ยของ ผลต่างกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๑.๘๖	๓.๙๕	๐.๗๑
ความแปรปรวน	๑๙๑	๑๐๖๐.๖๖	๕.๕๕	
รวม	๑๙๔	๑๐๗๒.๕๒		

จากตารางที่ ๔๖ แสดงว่าความคิดเห็นของครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ
ประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนทั้ง ๔ สังกัด เกี่ยวกับประโยชน์ของการบ้าน ที่เกี่ยวกับพัฒนาการ
ด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ (F .๐๕, ๑๕๐ เท่ากับ ๒.๖๗)

ตารางที่ ๔๗ ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูทั้ง ๔ สังกัด
เกี่ยวกับประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับบ้านและโรงเรียน
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งของ ความแปรปรวน	ชั้นแห่ง ความเป็นอิสระ (df)	ผลบวกกำลังสอง ของความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ค่าเฉลี่ยของ ผลต่างกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๖.๒๖	๑๔.๐๗	๒.๔๒
ภายในกลุ่ม	๑๔๑	๑๑๑๒.๑๘	๕.๘๒	
รวม	๑๔๔	๑๑๕๘.๔๐		

จากตารางที่ ๔๗ แสดงว่า ความคิดเห็นของครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ
ประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนทั้ง ๔ สังกัด เกี่ยวกับประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับบ้านและ
โรงเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ (F .๐๕, df ๓, ๑๔๐ เท่ากับ
๒.๖๗)

ตารางที่ ๔๔ สรุปผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของครูทั้ง ๔ สังกัด
 เกี่ยวกับการให้การบ้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งของ ความแปรปรวน	ขั้นแห่ง ความเป็นอิสระ (df)	ผลบวกกำลังสอง ของความแตกต่าง (SS)	ค่าเฉลี่ยของ ผลต่างกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๑๙.๔๒	๗๓.๑๔	๐.๒๙
ภายในกลุ่ม	๑๙๑	๔๗๖๘๖.๗๓	๒๔๙.๔๑	
รวม	๑๙๔	๔๗๘๐๖.๑๕		

จากตารางที่ ๔๔ แสดงว่า ความคิดเห็นของครูในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และ
 ประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนทั้ง ๔ สังกัด เกี่ยวกับการให้การบ้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
 สำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($F .๐๕$, df ๓, ๑๔๐ เท่ากับ ๒.๖๗)

ตารางที่ ๔๔ ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ปกครองทั้ง ๔ สังกัด
เกี่ยวกับหลักของการให้การบ้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งของ ความแปรปรวน	ชั้นแห่ง ความเป็นอิสระ (df)	ผลบวกกำลังสอง ของความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ค่าเฉลี่ยของ ผลต่างกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๓.๗๘	๔.๕๙	๑.๔๗
ภายในกลุ่ม	๒๐๐	๖๒๖.๑๗	๓.๑๓	
รวม	๒๐๓	๖๓๙.๙๕		

จากตารางที่ ๔๔ แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนทั้ง ๔ สังกัด เกี่ยวกับหลักของการให้การบ้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($F_{.๐๕, df ๓, ๒๐๐}$ เท่ากับ ๒.๖๕)

ตารางที่ ๕๐ ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ปกครองทั้ง ๔ สังกัดเกี่ยวกับประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งของความแปรปรวน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df)	ผลบวกกำลังสองของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ค่าเฉลี่ยของผลต่างกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔.๗๔	๖.๖๐	๑.๖๒
ภายในกลุ่ม	๒๐๐	๔๑๒.๕๐	๔.๐๖	
รวม	๒๐๓	๔๑๗.๒๔		

จากตารางที่ ๕๐ แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนทั้ง ๔ สังกัด เกี่ยวกับประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($F_{.๐๕, df ๓, ๒๐๐}$ เท่ากับ ๒.๖๕)

ตารางที่ ๕๑ ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ปกครองทั้ง ๔ สังกัด
เกี่ยวกับประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับพัฒนาการด้านอื่น ๆ
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งของ ความแปรปรวน	ชั้นแห่ง ความเป็นอิสระ (df)	ผลบวกกำลังสอง ของความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ค่าเฉลี่ยของ ผลต่างกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	๓ ๒๐๐	๑๙.๖๖ ๑๑๑๒.๗๕	๖.๕๕ ๕.๕๖	๑.๑๘
รวม	๒๐๓	๑๑๓๒.๔๑		

จากตารางที่ ๕๑ แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๓ และประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนทั้ง ๔ สังกัด เกี่ยวกับประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับ
พัฒนาการด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ (F.๐๕, df ๓, ๒๐๐
เท่ากับ ๒.๖๕)

ตารางที่ ๕๒ ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ปกครองทั้ง ๔ สังกัดเกี่ยวกับประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับบ้านและโรงเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งของความแปรปรวน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (df)	ผลบวกกำลังสองของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ค่าเฉลี่ยของผลต่างกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๓	๖.๗๖	๒.๒๕	๐.๓๗
ภายในกลุ่ม	๒๐๐	๑๒๒๑.๙๘	๖.๑๑	
รวม	๒๐๓	๑๒๒๘.๗๔		

จากตารางที่ ๕๒ แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนทั้ง ๔ สังกัด เกี่ยวกับประโยชน์ของการบ้านที่เกี่ยวกับบ้านและโรงเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ (F .๐๕, df ๓, ๒๐๐ เท่ากับ ๒.๖๕)

ตารางที่ ๕๓ สรุปผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้ปกครองทั้ง ๔ สังกัด สังกัด เกี่ยวกับการให้การบ้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

แหล่งของ ความแปรปรวน	ขั้นแห่ง ความเป็นอิสระ (df)	ผลบวกกำลังสอง ของความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ย (SS)	ค่าเฉลี่ยของ ผลต่างกำลังสอง (MS)	เอฟเรโซ (F-ratio)
ระหว่างกลุ่ม	๓	๘๔.๕๖	๒๘.๑๕	๐.๕๕
ภายในกลุ่ม	๒๐๐	๑๐๒๖๒.๑๔	๕๑.๓๑	
รวม	๒๐๓	๑๐๓๔๖.๗๐		

จากตารางที่ ๕๓ แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนทั้ง ๔ สังกัด เกี่ยวกับการให้การบ้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($F .๐๕, df ๓, ๒๐๐$ เท่ากับ ๒.๖๔)

ส่วนที่ ๔

การสรุปรวบรวมความคิดเห็น ปัญหา และข้อ เสนอแนะของครูและผู้ปกครองต่อการให้ การบ้าน โดยเรียงลำดับตามความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย

ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบ้าน

ครูส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า การบ้านนั้น เป็นสิ่งจำเป็นซึ่งจะช่วยฝึกฝนและทบทวนให้นักเรียน เข้าใจบทเรียนในวิชานั้น ๆ ดีขึ้น นอกจากนี้การบ้านยังจะช่วยให้ นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่อง และมีความรับผิดชอบในงานและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอีกด้วย แต่การบ้านจะมีประโยชน์ ต่อเมื่อ

๑. นักเรียนได้เรียนบทเรียนนั้น ๆ แล้ว
๒. นักเรียนทำการบ้านด้วยตนเอง ผู้ปกครอง เพียงแต่ดูแล้วว่านักเรียนทำครบหรือไม่

เท่านั้น

๓. ครูมีเวลาตรวจการบ้านของแต่ละวัน เพื่อคืนกลับไปให้นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่อง
๔. ในการให้การบ้านนั้น ครูควรคำนึงถึงวิชาอื่น ๆ บ้าง เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสทำ

การบ้านส่งได้ทุกวิชา

๕. การบ้านที่ให้ควร เป็นการบ้านที่มีปริมาณและความยากง่าย เหมาะสมกับความสามารถของทุกคนในห้องเรียน ไม่มากไปสำหรับคนอ่อน และน้อยไปสำหรับคนเก่ง

ในระดับความคิดเห็นที่รองลงมา คือ การบ้านเป็นสิ่งดีสำหรับนักเรียนที่เรียนเก่ง ทำให้เกิดความขยัน ภูมิใจเมื่อทำการบ้านได้เสร็จและถูกต้อง แต่เป็นผลเสียสำหรับนักเรียนที่เรียนไม่เก่ง เพราะจะทำให้ นักเรียนกังวลใจเมื่อทำการบ้านไม่ได้ก็จะรู้สึกเบื่อ และ เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชานั้นได้ นอกจากนั้นการบ้านก็ยัง เป็นภาระสำหรับนักเรียนบางคนที่ต้องช่วยผู้ปกครองทำงานทางบ้าน จึงไม่มีเวลาทำการบ้าน ซึ่งทำให้นักเรียนไม่ยอมมาโรงเรียน

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง เกี่ยวกับการบ้าน

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า การบ้านเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งที่ดีที่ควรควรให้ทุกวันอย่างสม่ำเสมอ เพราะจะทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง ทำให้เด็กเรียนมีโอกาสฝึกฝน ทบทวนบทเรียนให้เข้าใจยิ่งขึ้น และไม่เกียจคร้านในการเรียน นอกจากนี้ การบ้านจะทำให้ครูและผู้ปกครองทราบผลการเรียนของนักเรียน และเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้ปกครอง แต่การบ้านนั้นอาจเป็นผลเสียแก่นักเรียนได้ หากมีลักษณะต่อไปนี้

๑. การบ้านที่เกินความสามารถของนักเรียนที่จะทำ หรือค้นคว้าได้ด้วยตนเอง

๒. การบ้านที่มากเกินไป หรือง่ายเกินไป อาจทำให้นักเรียนเสียโอกาสในการที่จะใช้ความคิดของตนเอง หรือเพิ่มทักษะบางอย่าง และอาจทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการบ้าน เพราะความง่ายเกินไปนั่นเอง

นอกจากนั้น มีผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นรองลงมาในเรื่องต่อไปนี้

๑. การให้การบ้านตามหนังสือที่ตีพิมพ์อยู่แล้ว ไม่แสดงว่าครูมีความคิดสร้างสรรค์ที่จะนำแบบฝึกหัดอื่นมา เสริมประสบการณ์ในการสอนของตนเอง

๒. การให้นักเรียนทำรายงาน แม้จะถือว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษา ในบางครั้งก็สิ้นเปลืองเงินทอง เป็นปัญหาสำหรับผู้ปกครองที่มีรายได้น้อย

๓. จากการสังเกต ครูฝึกสอนจะเอาใจใส่ในเรื่องของความเข้มข้นในทางการสอนรวมไปถึงเรื่องของการบ้าน มากกว่าครูประจำการเป็นส่วนใหญ่

๔. ทางโรงเรียนควรจะแจ้งผู้ปกครองให้แน่ชัด ถึงหลักการในการให้การบ้านแก่นักเรียน

ปัญหาที่ครูพบที่เกี่ยวกับการบ้าน

ปัญหาที่ครูพบ เรียงลำดับตามความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย มีดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน เรียงตามลำดับดังนี้

๑.๑. นักเรียนไม่มีเวลาทำการบ้าน เพราะต้องช่วยผู้ปกครองทำงานบ้านและค้าขาย

- ๑.๒. นักเรียนไม่สนใจในการทำการบ้าน และมีความตั้งใจในการทำงานน้อย มักจะรีบร้อนทำงาน จึงทำให้ผลงานไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย
- ๑.๓. นักเรียนลอกการบ้านเพื่อน
- ๑.๔. นักเรียนไม่ทำการบ้านส่งครู
- ๑.๕. นักเรียนไม่เข้าใจการบ้าน
- ๑.๖. นักเรียนส่งการบ้านไม่พร้อมเพรียงกัน
- ๑.๗. นักเรียนชอบทำการบ้านที่โรงเรียนตอนเลิกเรียนและตอนเข้าก่อนเข้าเรียน ทำให้ผู้ปกครองตำหนิครุว่าไม่ให้การบ้านนักเรียน
- ๑.๘. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการบ้าน
- ๑.๙. นักเรียนไม่มีความรับผิดชอบในการทำการบ้านของตนเอง
- ๑.๑๐ นักเรียนไม่ขยันทำการบ้าน
- ๑.๑๑ นักเรียนลอกคำสั่งผิด ทำให้นักเรียนทำการบ้านไม่ถูกต้อง เป็นการเพิ่มปัญหาหรือภาระให้กับครูมากขึ้น

๑.๑๒ นักเรียนชอบดูโทรทัศน์ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อการทำการบ้านอย่างมาก

๒. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองและครอบครัว

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ปกครองและครอบครัว เรียงตามลำดับตามความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- ๒.๑. ผู้ปกครองไม่มีเวลาเอาใจใส่การทำการบ้านของนักเรียน เนื่องจากในสภาพปัจจุบันผู้ปกครองต้องทำงานนอกบ้าน
- ๒.๒. ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญในการเรียนของลูก
- ๒.๓. นักเรียนมาจากครอบครัวที่ยากจน หรือครอบครัวที่แตกแยก ผู้ปกครองไม่สนใจต่อบุตร ทำให้นักเรียนขาดความอบอุ่น เพราะไม่มีใครดูแล ช่วยเหลือ ซึ่งมีผลต่อการส่งการบ้านของนักเรียนด้วย
- ๒.๔. ผู้ปกครองทำการบ้านให้นักเรียน ซึ่งทำให้ครูไม่ทราบความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน

๒.๕. ผู้ปกครองจ้างครูพิเศษมาสอน ซึ่งบางครั้งวิธีการในการคิดไม่เหมือนกัน หรือครูพิเศษทำการบ้านให้นักเรียนเลย ทำให้ครูไม่ทราบความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน

๒.๖. ผู้ปกครองบางคนสนใจให้นักเรียนทำการบ้าน แต่มีได้สนใจหรือดักเตือนให้นักเรียนทำงานอย่าง เรียบร้อยถูกต้องและมีระเบียบ

๒.๗. ผู้ปกครองขาดความ เข้าใจในวิชาคณิตศาสตร์แผนใหม่ เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัย ไปถาม ผู้ปกครองจะสอนให้ซึ่งไม่ตรงกับวิธีที่ครูสอน เป็นเหตุให้นักเรียนสับสน

๓. ปัญหาที่เกี่ยวกับครู

ปัญหาที่เกี่ยวกับครู เรียงลำดับตามความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้

๓.๑. ครูให้การบ้านนักเรียนมากเกินไป ครูประจำวิชาแต่ละคนต่างก็ให้การบ้าน ทำให้นักเรียนทำไม่ทันกำหนดส่ง เพราะมีหลายวิชา

๓.๒. ครูไม่สามารถจะให้การบ้านตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคนในห้องเรียนได้ เพราะเป็นภาระ เนื่องจากครูประจำชั้นรับผิดชอบแต่ผู้เดียว จึงอาจตรวจการบ้านไม่ทัน

๓.๓. ครูหาสาเหตุของการลืมหืมทำการบ้านไม่พบ นักเรียนบางคนชอบลืมหืมทำการบ้าน แม้จะทำโทษอย่างไรก็ยังลืมหืมทำการบ้านอยู่เสมอ

๓.๔. ครูไม่ตรวจการบ้านนักเรียนอย่างจริงจัง

๓.๕. ครูไม่มีเวลาตรวจการบ้าน

๓.๖. ครูให้การบ้านสม่ำเสมอทุกวัน แต่ผู้ปกครองบางคนเห็นว่าให้มากเกินไป บางคนก็ว่าให้น้อยเกินไป

ปัญหาของผู้ปกครองที่เกี่ยวกับการบ้าน

๑. ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน

ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน เรียงลำดับตามความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้

๑.๑. นักเรียนไม่เข้าใจการบ้าน เวลาทำการบ้านจึงเกิดความ เบื่อหน่ายต่อการเรียน

๑.๒. นักเรียนรีบร้อนทำการบ้านเพื่อจะไปเล่น จึงทำให้ผลงานไม่ถูกต้อง ขาดความ

เป็นระเบียบเรียบร้อย

- ๑.๓. นักเรียนทำการบ้านไม่ได้ และอ้างว่าครูยังไม่ได้อธิบาย
- ๑.๔. นักเรียนมีความรับผิดชอบน้อยเกี่ยวกับการบ้าน ต้องกระตุ้นอยู่เสมอ
- ๑.๕. นักเรียนไม่ยอมให้ผู้ปกครองตรวจการบ้าน
- ๑.๖. การบ้านวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับศัพท์ และไวยากรณ์ยากมาก นักเรียนไม่เข้าใจ ใช้ไม่ถูกต้อง ทำไปโดยมีรู้หลักการใช้ และศัพท์ค่อนข้างยาก
- ๑.๗. นักเรียนขาดเรียนหลายวัน ทำให้เกิดการสะสมการบ้าน ซึ่งเป็นเหตุให้การบ้านไม่ทัน

๒. ปัญหาที่เกี่ยวกับผู้ปกครองและครอบครัว

ปัญหาที่เกี่ยวกับผู้ปกครองและครอบครัว เรียงลำดับตามความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- ๒.๑. ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลให้นักเรียนทำการบ้าน เพราะต้องทำงาน
- ๒.๒. การทำการบ้านของนักเรียนที่ครูให้การบ้านหลาย ๆ วิชา ในวันเดียวกัน สร้างปัญหาให้ผู้ปกครองมาก เพราะนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ ๓ และประถมศึกษาปีที่ ๔ ยังขาดความรับผิดชอบในการทำการบ้านอยู่ ต้องรอให้ผู้ปกครองกลับจากทำงานมาอธิบายการบ้าน จึงดูเหมือนว่าเป็นการบ้านของผู้ปกครอง นอกจากนั้นในการอธิบายการบ้านนักเรียนมักจะไม่เชื่อฟังผู้ปกครอง ซึ่งเป็นปัญหาอย่างมาก

๒.๓. ปัญหาในเรื่องระยะเวลาการเดินทางไปและกลับจากโรงเรียน และปัญหาในการจราจร เป็นอุปสรรคที่ทำให้นักเรียนและผู้ปกครองมีเวลาน้อยมากที่จะให้ความสนใจกับเรื่องของการบ้าน

๓. ปัญหาที่เกี่ยวกับครู

ปัญหาที่เกี่ยวกับครู เรียงลำดับตามความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- ๓.๑. ครูให้การบ้านยากเกินไป
- ๓.๒. ครูให้การบ้านนักเรียนมากเกินไปในบางครั้ง
- ๓.๓. ครูมักให้การบ้านแก่นักเรียน โดยให้ตัวอย่างและสั่งให้นักเรียนทำตามโดยไม่ได้อธิบายให้นักเรียนเข้าใจ ทำให้นักเรียนทำการบ้านไม่ได้

๓.๔. นักเรียนได้รับการบ้านไม่สม่ำเสมอ เช่นบางครั้งมากเกินไป เนื่องจากครูให้การบ้านพร้อมกันหลายวิชาในวันเดียว บางวันก็ให้น้อยเกินไป การที่นักเรียนได้รับการบ้านมาก ๆ ในวันเดียวกัน ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย หลังจากที่ได้คร่ำเคร่งในการเรียนมาตลอดทั้งวันแล้ว

๓.๕. การบ้านบางอย่างที่ให้ในลักษณะการฝีมือ ในบางครั้งครูไม่ได้คำนึงถึงเรื่องเวลา และค่าใช้จ่าย การทำงานบางอย่างซ้ำซาก ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย นักเรียนไม่ตั้งใจเท่าที่ควร การบ้านนั้นจึงกลายเป็นการบ้านของผู้ปกครองในที่สุด

๓.๖. การบ้านบางวิชา เช่น คณิตศาสตร์ ส่วนมากครูจะกำหนดข้อละหน้าให้ทำ จากหนังสือแบบฝึกหัดในเวลาเรียนตอนเช้า ซึ่งบางครั้งมีวิธีการทำไม่เหมือนกัน และครูไม่ได้อธิบายให้แจ่มแจ้ง ทำให้เป็นการระของของผู้ปกครองต้องช่วย และเป็นผลให้ครูไม่ทราบว่านักเรียนยังไม่เข้าใจในบทเรียนนั้น ๆ

๓.๗. บางครั้งครูให้การบ้านนอกบทเรียนคล้ายกับเป็นการทดสอบผู้ปกครอง ซึ่งผู้ปกครองบางคนก็สามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ แต่บางคนก็อธิบายไม่ได้ เพราะพื้นความรู้ของผู้ปกครองนักเรียนแตกต่างกัน

๓.๘. ครูไม่แจ้งปัญหาเกี่ยวกับการเรียน และพฤติกรรมของนักเรียนแก่ผู้ปกครอง กว่าผู้ปกครองจะทราบก็ไม่ทันการเสียแล้ว

๓.๙. การบ้านที่ครูให้ส่วนมาก เป็นเพียงการทบทวนบทเรียนเท่านั้น ไม่มีสิ่งที่ท้าทายความสามารถของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

๓.๑๐. ครูมักจะคาดโทษ เมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน ทำให้นักเรียนเกิดความกลัว จึงมักทำการบ้านให้เสร็จมากกว่าจะทำให้ถูกต้อง หรือมีเวลานั้นอาจจะไปลอกการบ้านเพื่อน ซึ่งเป็นการสร้างนิสัยที่ไม่ดีให้แก่เด็กเรียน

ข้อเสนอแนะของครูเกี่ยวกับการบ้าน

๑. วิธีการให้การบ้าน

๑.๑. ก่อนที่ครูจะให้การบ้านทุกครั้ง ควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ นอกจากนั้นครูควรถามถึงปริมาณการบ้านที่นักเรียนได้รับในแต่ละวัน เพื่อช่วยในการพิจารณาว่าควรจะให้การบ้านเพิ่มขึ้นหรือไม่

๑.๒. ครูควรให้นักเรียนมีสมุดจดการบ้าน เพื่อผู้ปกครองจะได้ทราบว่าบุตรของตนมีการบ้านหรือไม่ และเป็นการเตือนนักเรียนอีกด้วย

๑.๓. ครูควรคำนึงถึงวัย ความยากง่ายและปริมาณของการบ้าน ในการให้การบ้านทุกครั้ง ในวันธรรมดาครูควรให้การบ้านที่ไม่มากเกินไปนัก เพื่อให้เด็กนักเรียนมีเวลาพักผ่อนหลังจากที่ได้คร่ำเคร่งเรียนหนังสือมาทั้งวันแล้ว สำหรับวันสุดสัปดาห์อาจให้เพิ่มจากวันธรรมดาได้

๑.๔. ไม่ควรให้การบ้านนักเรียนเพื่อป้องกันการชุกชุน เพราะการเล่นให้ผลมากเท่าการบ้านที่ครูให้ เพราะเด็กต้องเข้ากลุ่มในการเล่น ยอมรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อน มีการโต้แย้งความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน ต้องเคารพในกติกา ระเบียบของการเล่นในกลุ่ม สิ่งเหล่านี้เป็นการฝึกฝนการอยู่ร่วมกันในสังคม

๑.๕. โรงเรียนควรวางนโยบาย และชี้แจงต่อครูผู้สอนอย่างละเอียด เกี่ยวกับหลักการให้การบ้านแก่นักเรียนในแต่ละวิชา

๒. เนื้อหาของการบ้าน

๒.๑. การบ้านที่ให้นักเรียนควรให้มีหลาย ๆ วิชา สลับกัน และควรให้มีลักษณะการบ้านเป็นแบบอัตนัยบ้าง เพราะนักเรียนในสมัยนี้มักจะถนัดตอบคำถามแบบปรนัย เนื่องจากลักษณะข้อสอบเป็นอย่างนั้น ครูจึงไม่ทราบว่านักเรียนทำด้วยความเข้าใจหรือเดา เมื่อเป็นเช่นนี้ครูจึงแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนไม่ได้

๒.๒. การสอนเนื้อหาในแต่ละชั่วโมง หากจัดเป็นการบ้านให้นักเรียนไปทำแล้วควรนำมาเฉลยเป็นแบบลักษณะบทเรียนบทหนึ่งแทน

๒.๓. การให้การบ้านแก่นักเรียน ควรดัดแปลงเนื้อหาให้แปลกใหม่ออกไป เช่น ปัญหาในชีวิตประจำวันที่นักเรียนได้พบเห็น เพื่อนักเรียนจะได้ฝึกใช้ความคิดที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

๒.๔. เนื้อหาการบ้านของแต่ละวิชา ควรสรุปหัวข้อสำคัญ ๆ ตอนท้ายชั่วโมง และ มีการทดสอบย่อยที่ให้เวลาเพียงเล็กน้อย เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน เพื่อจะได้ลด จำนวนการบ้านลง

๓. การตรวจการบ้าน

สำหรับการตรวจการบ้านนั้น ครูส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่าครูควรตรวจการบ้านด้วยตนเอง เพื่อให้เด็กนักเรียนเห็นความสำคัญของการบ้าน ครูจะได้ทราบความสามารถ ลักษณะการทำงาน ของนักเรียนแต่ละคน และได้ทราบข้อบกพร่องของนักเรียน เพื่อจะได้อธิบายเพิ่มเติม เสริมความ เข้าใจของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ส่วนการบ้านที่ครูให้นักเรียนตรวจกันเองนั้น นักเรียนจะให้ความสำคัญ ของการบ้านน้อยลง

๔. บทบาทของผู้ปกครอง

๔.๑. ผู้ปกครองควรดูแลให้นักเรียนทำการบ้านทุกครั้ง แต่ไม่ควรทำการบ้านให้ นักเรียนเอง

๔.๒. ผู้ปกครองควรร่วมมือกับครู ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนที่บ้านว่า นักเรียน บกพร่องในด้านใด เพื่อจะได้ช่วยกันแก้ไขให้ดีขึ้น

๔.๓. ครูและผู้ปกครองควรมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน จะทำให้การเรียนของนักเรียน ดีขึ้น

๔.๔. ผู้ปกครองควรดูแลในเรื่องเครื่องเขียน อุปกรณ์การเรียนของนักเรียนอย่าง สม่าเสมอ

๔.๕. ผู้ปกครองควรเอาใจใส่ ติดตามถามเหตุผลเมื่อนักเรียนไม่ไปโรงเรียน หากมีปัญหาควรรีบแจ้งให้ครูประจำชั้นทราบ เพื่อจะได้ช่วยกันแก้ไขต่อไป

ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบ้าน

๑. วิธีการให้การบ้าน

๑.๑. ก่อนให้การบ้านทุกครั้ง ครูควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ

๑.๒. ครูควรสอบถามว่านักเรียนเข้าใจการบ้านหรือไม่ ก่อนที่จะให้นักเรียนนำไป ทำเป็นการบ้าน

- ๑.๓. ควรให้นักเรียนมีสมุดจดการบ้าน และครูควรตรวจทุกครั้ง เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนจดการบ้านไปถูกต้องหรือไม่
- ๑.๔. การบ้านที่ให้นักเรียน ครูควรให้ทุกวิชาสลับกัน เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
- ๑.๕. ครูไม่ควรให้การบ้านนักเรียนมากเกินไป เพราะนักเรียนจะไม่มีเวลาทำการบ้าน เนื่องจากในปัจจุบันนักเรียนต้องเสียเวลาในการเดินทางไปและกลับจากโรงเรียนมาก ส่วนวันหยุดอาจจะให้การบ้านเพิ่มขึ้นได้บ้าง
- ๑.๖. ครูควรให้การบ้านประเภทที่เป็นการฝึกการใช้ความคิด หรือการแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวันด้วย
- ๑.๗. ควรให้การบ้านที่เป็นบทเรียนที่เรียนมาแล้ว เพื่อเป็นการทบทวน และฝึกฝนให้เข้าใจในดียิ่งขึ้น
- ๑.๘. ในวันธรรมดา ครูไม่ควรให้การบ้านนักเรียนมากเกินไป เพราะนักเรียนคร่ำเคร่งกับการเรียนมาทั้งวันแล้ว
- ๑.๙. ครูที่สอนวิชาในช่วงบ่าย ควรถามนักเรียนเสียก่อนว่า ได้รับการบ้านอะไรบ้าง เพื่อพิจารณาในการให้การบ้าน
- ๑.๑๐. ในการให้การบ้านที่เป็นบทเรียนใหม่ ครูควรแน่ใจว่านักเรียนมีความเข้าใจสามารถทำได้ เพื่อไม่ให้เป็นการระแกว่าผู้ปกครอง
- ๑.๑๑. ครูที่สอนวิชาต่าง ๆ ในแต่ละวัน ควรทำงานประสานกัน เพื่อนักเรียนจะได้ไม่ต้องทำงานซ้ำซ้อน
- ๑.๑๒. ในการให้การบ้าน ครูควรคำนึงถึงวัยและวุฒิภาวะของนักเรียนด้วย
- ๑.๑๓. ครูไม่ควรให้การบ้านในช่วงปิดเทอมมากเกินไป เพราะนักเรียนจะได้มีเวลาพักผ่อน และทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา
- ๑.๑๔. วิชาที่ครูควรให้นักเรียนทำการบ้านมากที่สุด คือคณิตศาสตร์ เพราะนักเรียนในวัยนี้ควรจะได้รับการปลูกฝังให้มีความสนใจ และเข้าใจอย่างแท้จริง เพราะเป็นขั้นต้นของวิชาที่เด็กจะต้องเรียนต่อไป ถ้านักเรียนไม่สนใจในขั้นต้น ต่อไปก็จะยังไม่เข้าใจมากขึ้น เนื่องจากพื้นฐาน

ไม่ดีพอ และจะทำให้เด็กเรียนเบื่อหน่าย

๑.๑๕. การให้การบ้านโดยไม่ได้อธิบายให้นักเรียนเข้าใจ ควรคำนึงถึงพื้นความรู้ของผู้ปกครองด้วย

๑.๑๖. ควรจะให้ มีการสอนพิเศษการบ้านที่โรงเรียนด้วย เนื่องจากในปัจจุบันวิชาการต่าง ๆ เปลี่ยนไปมาก ผู้ปกครองไม่สามารถสอนหรืออธิบายนักเรียนให้เข้าใจได้

๑.๑๗. นักเรียนในระดับประถมศึกษา ควรให้ทำการบ้านวันละ ๓๐-๖๐ นาที และเป็นการบ้านให้ทบทวน หรือท่องงานที่เรียนมาแล้ว เพื่อจะได้ไม่ต้องท่องหนังสือมากเกินไปตอนสอบ

๑.๑๘. การบ้านวิชาภาษาอังกฤษ ควรให้ท่องศัพท์ไม่เกินวันละ ๕ คำ เพราะนักเรียนในระดับนี้จะจดจำไม่ได้

๑.๑๙. เมื่อนักเรียนทำการบ้านไม่ได้ หรือทำการบ้านผิด ครูไม่ควรลงโทษ แต่ควรจะเรียกนักเรียนมาอธิบายให้เข้าใจ

๑.๒๐. ครูควรหาสิ่งจูงใจที่จะทำให้นักเรียนชอบการบ้าน และอยากทำการบ้าน เช่นอาจจะวางเงื่อนไขในการให้รางวัลแก่นักเรียน ถ้านักเรียนทำการบ้านมาถูกต้องและเรียบร้อย

๑.๒๑. การบ้านไม่ควรเป็นวิชาการมากเกินไป

๑.๒๒. ปริมาณของการบ้านแต่ละครั้ง ควรพิจารณาถึงความยากง่ายของบทเรียนที่เรียนไปด้วย ในกรณีที่บทเรียนยาก ควรให้มีการบ้านที่เป็นแบบฝึกหัดทบทวนมาก ไม่ควรถือตามตำราเรียนมากเกินไป เพราะบางครั้งแบบฝึกหัดไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจ และจดจำได้อย่างดี

๑.๒๓. ครูไม่ควรให้การบ้านมากเกินไป ปริมาณที่เหมาะสม เช่นควรให้การบ้านเลข ๓ ข้อ และคัดลายมือ ๑ หน้า

๑.๒๔. ครูหรือผู้ปกครองมักจะคิดว่า การให้การบ้านมาก ๆ จะช่วยให้นักเรียนเรียนดีขึ้น แต่จะใช้กับเด็กทุกคนไม่ได้ ควรจะพิจารณาเป็นราย ๆ ไป

๑.๒๕. การบ้านที่ดีในทัศนะของผู้ปกครอง มีลักษณะดังนี้

- นักเรียนเข้าใจบทเรียนนั้นแล้ว
- นักเรียนพอใจและกระตือรือร้นที่จะทำ
- นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการทำ

- นักเรียนมีโอกาสได้ทดลองค้นคว้าเพิ่มเติม และฝึกแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน

๒. การตรวจการบ้าน

๒.๑. ครูควรตรวจการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง เพื่อที่จะได้อธิบายสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจ หรือทราบว่านักเรียนคนใดต้องการการช่วยเหลือเป็นพิเศษในด้านใด

๒.๒. ไม่ควรทิ้งการบ้านที่นักเรียนส่งไว้นานเกินไป ควรรีบตรวจเพื่อคืนกลับไปให้นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่อง

๒.๓. เมื่อครูตรวจการบ้านพบว่านักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนที่เรียนแล้ว ครูควรจะอธิบายเพิ่มเติมจนนักเรียนเข้าใจ

๒.๔. เมื่อครูตรวจการบ้านแล้ว พบว่านักเรียนไม่ตั้งใจและไม่สนใจทำการบ้าน ควรซักถาม เหตุผลหรือรายงานให้ผู้ปกครองทราบ

๒.๕. ในกรณีที่พบว่านักเรียนเรียนอ่อนมาก ทั้งที่ครูอธิบายแล้วก็ไม่สามารถทำได้ และทางผู้ปกครองก็ไม่มีเวลาดูแลหรือสอนได้ ครูควรเรียกนักเรียนมาอธิบาย เป็นรายบุคคลและเอาใจใส่กวาดขันเป็นพิเศษ

๒.๖. เมื่อครูตรวจการบ้าน ควรตรวจให้ละเอียดรอบคอบ และถ้าพบว่านักเรียนทำผิดควรเรียกมาแนะนำ ถ้านักเรียนส่วนมากทำผิด ควรอธิบายบนกระดานให้นักเรียนเข้าใจ

๒.๗. การตรวจการบ้านนักเรียนระดับประถมศึกษา ครูควรเน้นในเรื่องผลงานสะอาด รอบคอบ เป็นระเบียบ เรียบร้อยด้วย นอกเหนือไปจากความถูกต้อง

๒.๘. ในการตรวจการบ้านคณิตศาสตร์ ครูควรตรวจด้วยตนเองทุกข้อ เนื่องจากเลขบางข้ออาจทำได้หลายวิธี

๒.๙. เมื่อครูพบว่านักเรียนคนใดไม่ทำการบ้าน ควรจะดัดให้การบ้านนักเรียนคนนั้นชั่วคราวระยะหนึ่ง เมื่อนักเรียนรู้สึกตัวแล้วจึงให้การบ้านต่อ เช่นเดียวกับนักเรียนอื่น ๆ

๒.๑๐. เมื่อนักเรียนทำการบ้านผิด ครูควรเขียนวิธีทำที่ถูกต้องให้นักเรียนแก้ไข เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการอธิบายต่อไป

๒.๑๑. ครูควรตรวจสอบดูให้นักเรียนส่งการบ้านครบทุกครั้ง เพื่อจะได้ทวงถามให้ส่ง มิใช่เอาแต่ตรวจโดยไม่รู้ว่่านักเรียนคนใดยังไม่ส่ง

๓. บทบาทของผู้ปกครอง

๓.๑. ผู้ปกครองควรดูแลนักเรียนทำการบ้านทุกครั้ง

๓.๒. ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือกับครูแก้ปัญหาเมื่อนักเรียนไม่สนใจทำการบ้าน

๓.๓. ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการดูแลนักเรียน เพื่อให้นักเรียนพัฒนาขึ้น

อย่างถูกต้องในทุกด้าน ไม่ควรหวังพึ่งครูเพียงฝ่ายเดียว